

Hjemløshed – hvem vil være med til at gøre noget ved det?

Kommunerne overtog store dele af hjemløseområdet ved kommunalreformen i 2007. Siden har det været deres ansvar at sikre hjemløse den hjælp, de har brug for. Op til kommunalreformen skortede det ikke på løfter om hvor fornuftigt det ville være at lægge hjemløseområdet hos kommunerne. Specielt argumentet om at den forebyggende indsats kunne øges og det ville være lettere for kommunerne at arbejde helhedsorienteret med borgeren, blev fremført igen og igen. For kun en helhedsorienteret indsats kommer rundt om de mangfoldige problemer en hjemløs borger har. Så langt, så godt. Eller...

Desværre er der rigtig mange kommuner, der lider under en fejlslagen boligpolitik og derfor ikke kan anviser hjemløse og andre lavindkomstgrupper en bolig. Men boligpolitikken er kommunerne ikke herre over alene. Her er det staten der må klandres. Og det har Rigsrevisionen gjort noget så eftertrykkeligt i en rapport fra 2014, hvor boligministeriet

får på puklen for ikke at gøre noget for at få øget antallet af billige almennyttige boliger, til trods for at kommunerne gentagne gange har gjort opmærksom på at de har meget svært ved at bygge nye billige boliger med den nuværende lovgivning på området. Socialministeriet får ligeledes kritik for stiltiende at acceptere at antallet af hjemløse stiger – især de unge – uden at gøre noget.

Men lige meget om kommunerne synes de har for dårlige rammebetingelser, har de en forpligtelse til at tilbyde det tilstrækkelige antal boformspladser til hjemløse, men det vil være synd at sige at de tager denne forpligtelse alvorligt. Det er stort set umuligt at finde en boformsplads i hovedstadsområdet.

Men staten spiller også en rolle. Både boligministeriet og socialministeriet skylder svar på hvad de har tænkt sig at gøre ved den stadigt stigende hjemløshed. Socialministeren har taget noget af ansvaret på sig og har sammen med regeringen lavet et hjemløseudspil, som hun i skrivende stund forsøger at få de andre satspuljepartier til at gå med i.

Hvis vi ser bort fra den negative omstændighed at det er satspuljemidler, der skal finansiere hjemløseområdet, er der mange positive takter i udspillet. For det første lægger det op til at kommunerne skal have hjælp, støtte og vejledning til at gøre noget på hjemløseområdet. Det har de i den grad brug for. For det andet har det stor værdi, at staten også påtager sig et ansvar for at bekæmpe hjemløsheden; vi så fx hvordan kommunerne fik øje på nye veje og måder at angribe hjemløshed på under den statsligt initierede hjemløsestrategi, der kørte fra 2009 – 2013. Vi har brug for nytænkning og udvikling på hjemløseområdet.

For det tredje kan man håbe, at et seriøst statsligt udspil med en bred opbakning, vil være startskuddet til for alvor at lave politiske tiltag i både stat og kommune. Nu er der endelig en minister, der har været ude og lytte til hjemløse og organisationer på området og kommer med et forslag, der

tager udgangspunkt i virkeligheden. Det fortjener opbakning.